

BELLE

‘Kinderen’ en grijze haren

Vele mensen zijn gezegend met kinderen. Mij ontbreekt het aan kinderen.

Ik zie bij andere mensen de mooie momenten die zij meemaken met hun kroost en dan voel ik wel wat gemis.

Er zijn echter ook andere momenten: als de jeugd hun eigen ‘ik’ gaat ontdekken, zo lekker gaat ‘puberen’. Dan zie ik bij menige ouder grijze haren en rimpels verschijnen en hoor ik dat zij met een behoorlijk hogere bloeddruk te kampen hebben. Op die momenten prijs ik mij gelukkig dat ik geen kinderen heb.

Op dit moment zijn de kinderen van de meeste van mijn familieleden/ vrienden/kennissen uit de ‘moeilijke’ periode en wordt het allemaal weer wat vreedzamer. Ook ik kom in rustiger vaarwater na tijden van heftige privé-omstandigheden.

En dan gebeurt er iets. ....

Heeft HIJ/ZIJ (die vaak de naam GOD krijgt) bedacht dat ik die bepaalde, puberende kinder-ervaring, niet hoeft te missen?

Of was er misschien ergens een ziel die dacht: *‘Laat ik Trudy nou toch eens helpen om in haar leven wat sensatie mee te maken’*.

Hoe dan ook ... op 30 mei 2006 komt ze op aarde ...

Belle

Wat er vooraf ging aan de komst van Belle.

Mary, de liefdevolle moeder van o.a. Boebie en Belle

Boebie heeft een zeer liefdevolle moeder genaamd Mary. Mary wordt geboren op 12 augustus 1994. Zij krijgt meerdere kalveren waaronder Boebie in 2001.

Mary krijgt in de jaren na de geboorte van Boebie te kampen met klachten en als zij in 2005 haar zoon Julio op de wereld zet, kost het haar veel moeite om hem groot te brengen. Mary is er aan toe om van een fijne oude dag te genieten, maar ze wordt weer bestierd en weer drachtig. Het is voor haar een lijdensweg om herfst, winter en voorjaar door te komen. Dankzij de liefdevolle zorg en aandacht van mijn cursisten, van mijn vriendinnen en van mijzelf, komt ze door deze tijd heen.

Mary is moe, maar ze draagt opnieuw een kalfje in haar lichaam. Voor dit kalfje zet ze door, aan dit kalfje geeft ze de energie die wij aan Mary geven. Menigmaal vraag ik Mary om onze energie voor zichzelf te gebruiken, maar zo is Mary niet .. ze geeft alles aan haar jong. Zo is ze altijd geweest, zichzelf wegcijferend.

Mary is zwak en wordt door de groep verstoten. De anderen verdringen haar van het eten en het gaat steeds slechter met haar. Gelukkig hebben we een goed voorjaar en zet de boer Mary buiten. Daar kunnen wij haar beter verzorgen: alle dagen sjouwen wij met krachtvoer, vers water en verse maïs. Wij verzorgen haar (doorlig)wonden en geven haar massa's energie en liefde. Vooral heel erg veel liefde. De boer verzorgt haar ontstoken klauwen en heel langzaam knapt Mary op.

In mei gaat de boer enige weken op vakantie en boeren uit de buurt zorgen voor Mary. Het is heet, in de wei is geen schaduw en het gaat steeds slechter met Mary. Met de boeren wordt besproken of het kalfje gehaald moet worden. Het kalfje zou daardoor kunnen sterven maar Mary zou meer kans hebben om te overleven. Als ik dit met Mary bespreek, kiest zij meteen voor haar jong en zij wil niet dat wij het kalfje halen.

Wij verdubbelen onze zorg voor haar .. we geven haar vooral veel krachtvoer en geleidelijk aan gaat het weer wat beter met haar.

Eind mei wordt Mary weer op stal gezet want het kalfje kan komen. Voor ons betekent dat elke dag de stal schoonmaken en zorgen dat Mary op schoon stro ligt, haar wonden verzorgen, haar lekkere hapjes geven en vooral massa's liefde geven.

30 mei 2006 geeft Mary geboorte aan een klein, teer kalfje.

Ze is helemaal wit met een roze neusje met sproetjes ... zó mooi.

Moeder Mary begint meteen met schoonlikken.

Normaal gesproken vraag ik aan elk dier welke naam ze hebben gekozen voor zichzelf, maar ik wil dit kalfje graag naar Mary vernoemen en noem haar MaryBelle. Mary is het daar niet mee eens. Zij vindt de naam Belle wel mooi en dus wordt het Belle (lijkt wel op Bengel of is het Belhamel?)